

Sygn. akt *XVII AmE 65/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Anna Maria Kowalik</i>
Protokolant –	st.sekr.sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 5 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S.

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 8 grudnia 2017 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt *XVII AmE 65/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 grudnia 2017 r. Nr (...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) (dalej k.p.a.) w związku z art. 30 ust. 1 p.e., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego orzekł, że (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w S. (dalej powódka) w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w S. przy ul. (...) naruszyła obowiązek w zakresie dostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 p.e. i za to działanie na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. wymierzył (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w S. karę pieniężną w wysokości 154 508 zł.

Od powyższej Decyzji powódka złożyła odwołanie, wnosząc w nim o uchylenie Decyzji w całości, a ponadto o:

- 1) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w treści odwołania, znajdujących się w aktach sprawy o sygn. (...) na okoliczności wskazane bezpośrednio powyżej przywołania tychże dowodów;
- 2) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka T. P., jak też z przesłuchania stron – ze strony powódki D. K.- obydwu na okoliczność wprowadzonych przez (...) sp. z o.o. sp. k. działań mających na celu zmniejszenie pobieranej energii w sierpniu 2017 r., okoliczności uzyskania wiadomości o wprowadzeniu ograniczeń w poborze energii oraz środkach prewencyjnych zastosowanych przez Spółkę po sierpniu 2017 r.;
- 3) zasądzenie od Prezesa URE na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 6-krotności stawki minimalnej określonej zgodnie z Rozporządzeniem z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Przedmiotowej Decyzji powódka zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 7 i 77 k.p.a. oraz 80 k.p.a. z uwagi na to, że:

- organ nie wyjaśnił w sposób dostateczny kwestii, czy doszło do naruszania przez powódkę nałożonych ograniczeń,
- organ nie przedstawił dowodów, które jednoznacznie wskazywałyby, iż powódka nie dostosowała się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii a Załączniki nr 1 i 2 dołączone do zawiadomienia z dnia 23 czerwca 2017 r. nie stanowią wiarygodnego dowodu z uwagi na brak wskazania osoby, która je przygotowała, brak określenia metodologii ich sporządzenia, a przede wszystkim brak podpisu na nich sporządzającego,
- organ nie wyjaśnił skąd wynikają rozbieżności pomiędzy odnotowaną przez operatora sieci pobieraną mocą wskazaną na fakturach za energię i w załącznikach do zawiadomienia z dnia 23 czerwca 2017 r.;

- 2) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 10 k.p.a. z uwagi na to, że organ uniemożliwił stronie zapoznanie się, a tym samym i ustosunkowanie do dowodu, który stanowi podstawę rozstrzygnięcia a to pisma (...) S.A. znak: (...) z dnia 10 maja 2016 r., które ponadto w ogóle nie zostało załączone do akt sprawy;

- 3) naruszenie przepisów prawa materialnego mające wpływ na wynik sprawy, a to przez błędną interpretację art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. polegającą na uznaniu, iż na podstawie niniejszego przepisu można nałożyć karę pieniężną za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych przez OSP na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.;

- 4) naruszenie przepisów prawa materialnego mające wpływ na wynik sprawy, a to przez niewłaściwe zastosowanie art. 56 ust. 6 p.e. polegające na wymierzeniu kary:

- bez uwzględnienia faktu, iż powódka dobrowolnie i to na ponad rok przed wszczęciem przedmiotowego postępowania zainstalowała system pozwalający na kontrolę mocy pobieranej energii elektrycznej,
- bez dokładnego określenia przesłanek, które pozwoliły organowi stwierdzić, iż czyn powódki miał istotny wpływ na bezpieczeństwo w funkcjonowaniu Krajowego Systemu Elektroenergetycznego,
- nieuzasadnione przyjęcie, iż na ocenę stopnia szkodliwości czynu powódki ma wpływ fakt, że kumulacja zachowań odbiorców zagroziła bezpieczeństwu energetycznemu kraju,
- brak uzasadnienia dlaczego, ustalając wysokość kary wziął pod uwagę „poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1500 zł”;

5) naruszenie przepisów prawa materialnego mające wpływ na wynik sprawy, a to przez niewłaściwe zastosowanie art. 56 ust. 6a p.e. polegające na uznaniu, iż czyn powódki nie charakteryzował się znikomą szkodliwością, w sytuacji kiedy organ nie przedstawił żadnego faktu, który wskazywałby, że czyn powódki spowodował jakąkolwiek szkodę, np. awarię;

6) naruszenie przepisów prawa materialnego mające wpływ na wynik sprawy, a to przez niewłaściwe zastosowanie art. 56 ust. 3 p.e. polegające na nieprawidłowym ustaleniu przychodów powódki stanowiących podstawę do wymierzenia kary.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania, dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach administracyjnych sprawy na okoliczność zasadności wymierzenia powódce kary pieniężnej, oddalenie wniosków dowodowych jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i stwierdzonych dokumentami zebranymi w toku postępowania administracyjnego oraz o oddalenie wniosku powódki o zasądzenie kosztów zastępstwa w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej.

Na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2020 r. powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko, z tym że wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie powódka podtrzymała wniosek o uchylenie Decyzji w całości, ewentualnie wnosząc o zmianę Decyzji w pkt 2 poprzez odstąpienie od wymierzenia kary lub jej znaczące obniżenie.

Z kolei na tej samej rozprawie pozwany wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. sp. k. w S. zawarła z (...) S.A. Oddział w B. dwie umowy kompleksowe sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji energii elektrycznej dotyczące dwóch różnych punktów poboru- przyłączy zlokalizowanych w obiekcie odbiorcy w S. przy ul. (...). Do jednego z przyłączy odnosi się Umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji z 14 sierpnia 2013 r. nr (...), w której Załączniku A zawierającym warunki świadczenia usług kompleksowych w § 1 pkt 1 określono moc umowną w wysokości 700 kW (Umowa nr (...) z Załącznikiem A, k. 374- 378, 29-30, 35-37 akt adm.). Do drugiego z przyłączy odnosi się Umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji z 12 kwietnia 2011 r. nr (...), w której Załączniku A zawierającym warunki świadczenia usług kompleksowych w § 1 pkt 1 określono moc umowną w wysokości 400 kW (Umowa nr (...) z Załącznikiem A, k. 369- 373, 20-21, 31-32 akt adm.). W sprawie przedmiotowej Umowy podpisano porozumienie z 7 listopada 2011 r. (k. 27 akt adm.), z 7 sierpnia 2012 r. (k. 25-26 akt adm.), z 10 marca 2014 r. (k. 33-34 akt adm.), zawarto Aneks nr 1 z 24 sierpnia 2012 r. do tej Umowy, na mocy którego moc umowną podniesiono do 500 kW (k. 23-24 akt adm.). W obydwu Umowach nie oznaczono mocy bezpiecznej. Na podstawie § 1 pkt 2 każdej z Umów funkcję Operatora Systemu Dystrybucyjnego (...) pełnił (...) S.A.

W § 4 Załączników do Umów zamieszczono analogiczne regulacje. Zgodnie z treścią § 4 pkt 1 tych Załączników (...) jest uprawniony do określenia dopuszczalnego poboru mocy przez odbiorcę w poszczególnych stopniach zasilania i zobowiązuje się informować o tym odbiorcę na piśmie zgodnie z aktami wykonawczymi do ustawy Prawo energetyczne. W myśl § 4 pkt 2 Załączników odbiorca zobowiązuje się dostosować do ograniczeń wprowadzonych zgodnie z aktami wykonawczymi do ustawy Prawo energetyczne. Stosownie do § 4 pkt 3 Załączników dopuszczalny pobór mocy przez odbiorcę w poszczególnych stopniach zasilania, o którym (...) poinformował odbiorcę zgodnie z § 4 pkt 1 obowiązuje od dnia pisemnego odwołania przez (...) lub zmiany mocy umownej na wniosek odbiorcy. Jak stanowi zaś § 4 pkt 4 maksymalne ograniczenia poboru mocy, ujęte w planach wprowadzenia ograniczeń, mogą być wprowadzone do wysokości mocy bezpiecznej określonej w § 1 pkt 1.

Pismem z 28 sierpnia 2014 r., wysłanym listem zwykłym, (...) S.A. przesłał powódce plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. dla obiektu przy ul. (...) w S.. W

planie uwzględniono moc umowną w 11 stopniu zasilania w I układzie na poziomie 0,700 MW (700 kW) a w II układzie na poziomie 0,800 MW (800 kW), przy czym w obydwu układach wskazano moc bezpieczną w 20 stopniu zasilania na poziomie 0,210 MW (210 kW) (pismo wraz z planem k. 328 akt adm., pismo k. 366-367 akt adm., k. 379 akt adm.).

W piśmie z 7 listopada 2014 r. skierowanym do powódki (...) S.A. podał, że wobec zgłaszanego przez nią wniosku o zmianę mocy umownej, od 1 listopada 2014 r. w Umowie z 12 kwietnia 2011 r. nr (...) moc umowna wynosi 800 kW a w Umowie z 14 sierpnia 2013 r. nr (...) moc umowna wynosi 700 kW (pismo k. 368 akt adm.).

(...) S.A. (dalej: (...) S.A.” albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Tego samego dnia o godzinie 7:55 i 19:55 pojawiły się komunikaty w Programie (...) informujące o wprowadzonych ograniczeniach (okoliczność bezsporna).

Jednocześnie, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W dniu 11 sierpnia 2015 r. o godz. 14:17, a następnie 12 sierpnia 2015 r. o godz. 8:43 i 12:49 powódka była informowana telefonicznie o konieczności ograniczenia poboru mocy (k. 367, 380 akt adm.).

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (...), do którego sieci przyłączony jest obiekt należący do (...) sp. z o.o. sp. k., pismem znak: (...) z 10 maja 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się powódki do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w S. przy ul. (...) (k. 8-13 akt adm., k. 73 akt sąd.).

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął podejrzenie, że powódka, we wskazanym przez (...) obiekcie, nie dostosowała się do wprowadzonych 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 23 czerwca 2017 r. Prezes URE zawiadomił powódkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. Ponadto Prezes URE wezwał powódkę do ustosunkowania się do przekazanych jej informacji, otrzymanych przez Prezesa URE od (...), wskazujących na stopień niedostosowania się przez powódkę do wprowadzanych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz wezwał powódkę do przedstawienia jeszcze innych informacji i dokumentów (zawiadomienie k. 1- 5 akt adm., z.p.o. k. 6-7 akt adm.).

W piśmie z 26 lipca 2017 r. powódka przedstawiła Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie, załączając szereg dokumentów, w tym m.in.: Umowę nr (...) wraz z porozumieniami i aneksem, Umowę nr (...) wraz z porozumieniem, korespondencję e-mailową pomiędzy pracownikami P. Art z 10 i 11 sierpnia 2015 r., grafik pracy zakładu na dni 10- 16 sierpnia, komunikat o ograniczeniach umieszczony na stronie internetowej (...) Urzędu Wojewódzkiego (...) dokumenty dotyczące zainstalowania systemu monitorującego- analizatorów, pismo (...) S.A. z 7 marca 2016 r. o przydzieleniu mocy umownej w wysokości 1200 kW, korespondencję e-mailową (...) S.A. dotyczącą określenia dla P. Art poziomu mocy bezpiecznej wraz z pismem (...) S.A. z 6 kwietnia 2017 r. o ustaleniu poziomu mocy bezpiecznej, faktury za energię elektryczną za okres marzec 2016- czerwiec 2017 r., pismo (...) S.A. z 28 sierpnia 2014 r. odnośnie postępowania przy ograniczeniach poboru mocy elektrycznej, kopię rachunku zysków i strat prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2016 (pismo z załącznikami k. 14-336 akt adm.).

Dodatkowo na wezwanie Prezesa URE z 14 września 2017 r. (k. 347- 349 akt adm.) powódka przy piśmie z 2 października 2017 r. przedłożyła stosowne dokumenty w odpowiedniej formie (k. 351-357 akt adm.).

Następnie pismem z 19 października 2017 r. Prezes URE wezwał (...) do przedstawienia informacji i dokumentów w sprawie (pismo k. 359-362 akt adm.), na co uzyskał odpowiedź w piśmie z 30 października 2017 r., do którego (...) załączył wymagane dokumenty (pismo z załącznikami k. 366-381 akt adm.).

Pismem z dnia 7 listopada 2017 r. (k. 386 akt adm.), doręczonym 13 listopada 2017 r. (k. 387-388 akt adm.) zawiadomiono powódkę o zakończeniu postępowania dowodowego i poinformowano o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz o możliwości złożenia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów w określonym terminie- do 21 listopada 2017 r.

8 grudnia 2017 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (k.401-417 akt adm.).

W dniu 20 grudnia 2017 r. pełnomocnik powódki zapoznał się z aktami postępowania administracyjnego (k. 389 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego i sądowego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd oddalił wnioski strony powodowej o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka T. P. oraz z przesłuchania strony w osobie D. K., ponieważ przeprowadzenie tychże dowodów nie było niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w której wyjaśniono wszelkie istotne okoliczności, toteż zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa. Natomiast podnoszone przez powódkę zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchycieniem Decyzji, czy jej zmianą.

Stosownie do § 5 pkt 1 Rozporządzenia powódka jest podmiotem zobowiązanym do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, bowiem moc umowna w odniesieniu do obiektu powódki zlokalizowanego w S. przy ul. (...) określona została na poziomie 700 kW dla przyłącza, którego dotyczy zawarta przez powódkę umowa kompleksowa nr (...) oraz na poziomie 800 kW dla przyłącza, którego dotyczy zawarta przez powódkę umowa kompleksowa nr (...), a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia wielkości 300 kW..

Zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powódce niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do treści tego ostatniego przepisu, **„W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.”**

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następnym:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokojów społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. (art. 11c ust. 2 p.e.).

Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7. (art. 11c ust. 3 p.e.).

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;

b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień, tj. w dniach 10-12 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia znajduje się w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle ograniczonym czasie i na ściśle określonym terytorium.

Jednocześnie w tym miejscu podkreślenia wymaga, że nie ma znaczenia, iż w art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e. jest mowa o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii a w art. 11 d ust. 3 p.e. o wprowadzeniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii, ponieważ wdrożenie ograniczeń w przesyłaniu lub dystrybucji energii normowane jest z punktu widzenia operatora, podczas gdy ograniczenia te w istocie stanowią ograniczenia w dostarczaniu energii przekładające się na ograniczenia w poborze tej energii, wywołujące skutki dla odbiorcy. Tym samym należało uznać, że w danym zakresie ustawodawca posłużył się różnymi wyrazami dla opisanego tego samego, aczkolwiek z perspektywy dwóch różnych stron- operatora i odbiorcy.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że w art. 11, 11c i 11 d p.e. ustawodawca wielokrotnie i konsekwentnie posługuje się sformułowaniem o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Mianowicie ustawodawca uregulował m.in., iż w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e.); podał na czym rzeczono ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej polegają (art. 11 ust. 3 p.e.); upoważnił Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1 (art. 11 ust. 6 p.e.), w związku z czym w Rozporządzeniu zawarto szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz konkretnie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, stąd Rozporządzenie odnosi do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, w tym określa zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11 ust. 6a pkt 4 p.e.); wskazał w art. 11 c ust. 1 p.e. w następstwie czego może powstać zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i jakie kompetencje ma operator w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, włącznie z możliwością wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11c ust. 2 p.e.); zaś w art. 11d ust. 1 p.e. wprost odniósł się do sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej opisaną w art. 11 c ust. 1 p.e., normując jakie działania podejmuje wówczas operator oraz ustanawiając jednocześnie w art. 11 d ust. 3 p.e. dla operatorów, w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, możliwość wprowadzania ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Wynika z tego, że skoro ustawodawca cały czas w powołanych przepisach odnosi się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii to w art. 11 d ust. 3 p.e., w którym ustanawia możliwość wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii na wypadek wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, do którego odnoszą się wszystkie pozostałe wymienione przepisy poruszające kwestie przedsięwzięcia działań zapobiegawczych w postaci ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, faktycznie reguluje tożsamą czynność wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii.

Ostatecznie za taką konkluzją przemawia uregulowanie z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., iż karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza ono bowiem, że m.in. na mocy art. 11 d ust. 3 p.e. traktującym dosłownie o wprowadzaniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii w rzeczywistości wprowadzane są ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii.

W świetle powyższego OSP posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Z powyższego wynika także, że w gestii operatora leżała inicjatywa podjęcia odpowiednich działań, których zasadność nie jest i nie może być przedmiotem niniejszego postępowania skoro ustawodawca wyposażył operatorów na gruncie Prawa energetycznego w taką kompetencję, a co więcej konieczność wprowadzenia ograniczeń w sierpniu 2015 r. została zaaprobowana poprzez przedłużenie, na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r., czasu trwania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. Tym samym przekroczenie poboru energii nie tylko w dniach od 12 do 31 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów w kwestii ograniczeń, ale również w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywały ograniczenia wprowadzone przez OSP na mocy art. 11d ust. 3 p.e., jest zagrożone karą pieniężną z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Przy czym skoro to operatorzy systemu elektroenergetycznego wprowadzają ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na zasadzie art. 11d ust. 3 p.e. stosowanie się do ograniczeń w poborze energii obciąża odbiorców tej energii, którzy podlegają karze w razie naruszenia ustalonych przez operatorów ograniczeń. Zgodnie bowiem z treścią art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Przepis ten nie zawęża kręgu podmiotów podlegających karze, tak więc obejmuje on wszystkie podmioty niestosujące się do ograniczeń w poborze, a tym samym wszystkich odbiorców energii.

Powódka nie dostosowała się do wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e. ograniczeń w poborze energii. Do przekroczeń dopuszczalnego poboru mocy doszło na obu przyłączach w obiekcie odbiorcy, co wynika z danych skumulowanych przez organ w Załącznikach nr 1 i 2 do zawiadomienia o wszczęciu postępowania (k. 8- 13 akt adm.). Kluczowe znaczenie ma fakt, iż rzeczne Załączniki zostały sporządzone na podstawie informacji uzyskanych od (...) S.A. wskazanych przy piśmie znak: (...) z 10 maja 2016 r. i stanowią faktycznie wyciąg ze zbiorczego zestawienia danych przekazanego przez (...). Podkreślenia wymaga, iż wykonanie przedmiotowego wyciągu było niezbędne z uwagi na łączne otrzymanie danych dotyczących niestosowania się do ograniczeń przez wszystkich odbiorców przyłączonych do sieci (...). Wobec zatem mnogości tych danych oraz tego, że dane innych odbiorców niż powódka pozostają bez związku

z niniejszą sprawą a nadto stanowią tajemnicę przedsiębiorstw zostały pominięte przez organ. Forma ww. Załączników w postaci wydruków, w których organ zamieścił wybrane dane odnoszące się wyłącznie do powódki wynika natomiast z faktu, iż zostały one przesłane przez (...) na płycie CD przy wspomnianym piśmie z 10 maja 2016 r. Na powyższe okoliczności wskazuje nie tylko pozwany w reakcji na zarzuty powódki sformułowane w postępowaniu sądowym, gdyż potwierdza je również treść przedstawionego przez niego pisma OSD z 10 maja 2016 r. (k. 73 akt sąd.). Natomiast przedłożenie przedmiotowego pisma, które nie zawiera merytorycznych danych, a świadczy o skomasowaniu danych wszystkich odbiorców zapisanych cyfrowo na dołączonej płycie CD, stało się konieczne dopiero w toku postępowania sądowego, ponieważ powódka dopiero przed Sądem kwestionowała jego niedołączenie, podważając wiarygodność dowodów niestosowania się przez nią do ograniczeń poboru energii, podczas gdy już przy zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego, w treści otrzymanych przez nią Załączników podano, iż oparte są na informacjach uzyskanych od (...), czyli (...) S.A. przy piśmie znak: (...)z dnia 10 maja 2016 r.

Sąd zważył, iż brak jest również podstaw do podważenia danych zebranych w Załącznikach nr 1 i 2. Bazują one bowiem na sztywno ustalonych w przyjętym dla powódki planie wprowadzania ograniczeń na okres 1 września 2014 r.- 31 sierpnia 2015 r. wartościach dopuszczalnego poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania. Przedstawiają również wartości maksymalnego poboru mocy przez odbiorcę w poszczególnych dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. oraz w poszczególnych godzinach każdej doby. Wobec porównania dwóch odpowiednich wartości, w zależności od zaordynowanego stopnia zasilania, tj. maksymalnej wartości mocy dopuszczalnej i odnotowanej wartości mocy pobranej, wyliczona została wielkość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy w poszczególnych dniach i godzinach. Prawdliwość metodologii wyliczeń dokonanych w oparciu o te dane nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości.

Zdaniem Sądu nie doszło również w niniejszej sprawie do skutecznego zakwestionowania przez powódkę, wskazanych przez (...) a zawartych w Załącznikach, wartości maksymalnego poboru mocy przez powódkę określonych na podstawie odczytów z jej licznika. Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że jak podała sama powódka w piśmie z 26 lipca 2017 r. i w odwołaniu „nie ma możliwości weryfikacji załączników do zawiadomienia obrazujących pobór mocy, gdyż w sierpniu 2015 r. nie posiadała systemu monitorowania ilości i mocy pobieranej energii elektrycznej.” W konsekwencji należało przyjąć, że odnotowane przez (...) wartości faktycznego poboru stanowiąc muszą dane wyjściowe służące za podstawę dla uzyskanych wyników.

Jednocześnie Sąd odnosząc się do podnoszonych przez powódkę rozbieżności pomiędzy odnotowaną przez operatora sieci pobieraną mocą wskazaną na fakturach za energię i w załącznikach do zawiadomienia, jak też podnoszonych rozbieżności pomiędzy wartościami przekroczenia według załącznika i według faktury stwierdził, że wobec nieprzedłożenia faktur na które powoływała się powódka, tj. faktury nr (...), ani innych faktur za miesiąc sierpień 2015 r., jej twierdzenia nie zostały udowodnione. Natomiast przedłożone przez powódkę w toku postępowania faktury dotyczące okresu 2016- 2017, czyli okresu po wprowadzonych ograniczeniach, pozostają bez wpływu na niniejsze postępowanie. Co więcej Sąd nie dał wiary twierdzeniom powódki również z tego względu, iż jak sama wskazała w piśmie z 26 lipca 2017 r. i w odwołaniu „Nie dostawała też od operatora sieci dystrybucyjnej informacji o przekroczeniach. Jedyne dane dotyczące poboru mocy mogła zaczerpnąć na podstawie faktur za energię elektryczną i uwzględnianej na nich pozycji opłaty za przekroczenie mocy umownej, jednak nie były to dane ani wyczerpujące ani szczegółowe: na fakturze uwzględniano przekroczenia mocy umownej stanowiące podstawę do naliczenia opłaty.” Skoro zatem otrzymywane przez nią dane były niepełne i dotyczyły tylko przekroczeń poboru mocy umownej stanowiących podstawę do naliczenia opłaty, które należy odróżnić od przekroczeń poboru w ramach zaordynowanych stopni zasilania, toteż twierdzenia powódki nie są przekonujące, tym bardziej, iż nie ma pewności skąd zostały zaczerpnięte przedstawione przez nią dane liczbowe, jeśli nie został przedłożony materiał źródłowy.

Wobec zatem pewności co do pochodzenia danych zawartych w Załącznikach od (...), powodów ich zebrania przez organ w Załącznikach oraz ich efektywnego niepodważenia przez powódkę Sąd uznał, że wbrew twierdzeniom powódki nie doszło do naruszenia przez organ przepisów mającego wpływ na wynik sprawy. Przy czym z uwagi na charakter niniejszej sprawy, niebędącej sprawą administracyjną, zarzuty dotyczące uchybień organu w toku postępowania

administracyjnego i tak nie mogły odnieść skutku. Powódka mogła bowiem od nowa przed Sądem przedstawiać dowody na poparcie swoich twierdzeń, czego nie uczyniła.

Sąd przyjął więc w oparciu o niezbite dane zawarte w Załącznikach nr 1 i 2, iż powódka nie stosowała się do ograniczeń w poborze w dniach 10- 31 sierpnia 2015 r. w obiekcie przy ul. (...).

Podkreślenia wymaga, iż niedostosowanie się przez powódkę do ograniczeń wystąpiło mimo, że komunikaty na temat wprowadzenia ograniczeń ogłoszone zostały w radiu- począwszy od 10 sierpnia 2015 r., o godzinie 7:55 i 19:55 w programie (...). Natomiast komunikaty przekazywane drogą radiową były dla powódki wiążące. Wynika to z § 12 ust. 2 Rozporządzenia ustanawiającego generalny sposób powiadomienia o obostrzeniach drogą radiową w komunikatach energetycznych właśnie w programie (...)o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz z § 12 ust. 1 Rozporządzenia, który zakłada, że ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania. Co ważne powódka otrzymała bezpośrednio- w treści pisma z 28 sierpnia 2014 r. dotyczącego dedykowanego dla niej planu ograniczeń na okres 1 września 2014 r.- 31 sierpnia 2015 r. (k. 328 akt adm.)- informację o tym, że sposobem powiadamiania jej o wprowadzeniu ograniczeń będzie informacja radiowa. Tym samym wobec powiadomienia powódki drogą radiową zgodnie z § 12 Rozporządzenia przed wprowadzeniem obostrzeń, powódka powinna podporządkować się nakazom zawartym w rzeczonych komunikatach, niezależnie od tego z jak długim wyprzedzeniem się pojawiły, czego nie uczyniła.

Jednocześnie za zrozumiałe należy uznać komunikat m.in. o wprowadzeniu 11 stopnia zasilania, ponieważ w myśl § 9 pkt 1 Rozporządzenia 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, toteż nie można przyjąć za zasadne tłumaczeń powódki o wprowadzeniu jej w błąd na skutek zamieszczenia na stronie internetowej (...) Urzędu Wojewódzkiego informacji o treści: „11. stopień zasilania pozwala odbiorcy pobierać moc do wysokości mocy umownej- czyli do poziomu mocy zakontraktowanej w umowie z dystrybutorem, co w praktyce oznacza brak ograniczeń” (k. 55 akt adm.). Poza tym cytowana informacja po pierwsze powiela w części przytoczoną treść Rozporządzenia a po drugie oznacza, że nie ma ograniczeń poboru do wysokości mocy umownej. Tym niemniej powódka powinna kierować się informacjami wystosowanymi przez operatorów sieci, którzy publikowali je na własnych stronach internetowych (k. 367 akt adm.).

Niepodporządkowanie przez powódkę nakazom ograniczenia poboru energii określonym w komunikatach radiowych należy zatem uznać za naruszenie prawa. Usprawiedliwieniem dla tego zachowania nie może być okoliczność, iż faktycznie od wielu lat nie wprowadzano ograniczeń w poborze energii, gdyż powódka powinna wdrożyć polecenia zawarte w komunikatach radiowych, nawet jeśli stanowiły one pewne zaskoczenie.

Należy bowiem zauważyć, że co do zasady wprowadzanie ograniczeń w poborze energii elektrycznej jest sytuacją wyjątkową i powinno mieć miejsce jak najrzadziej, ponieważ nie pozostaje bez wpływu na sytuację ekonomiczną przedsiębiorstw zobowiązanych do wprowadzenia ograniczeń. Dlatego też twierdzenia powódki, iż od wielu lat ograniczeń nie wprowadzano nie może mogą być uzasadnieniem dla niezastosowania się do nałożonych na powódkę obowiązków ustawowych.

Sąd zważył ponadto, że jak wynika z § 12 ust. 3 Rozporządzenia dodatkowe powiadomienia, przekazywane inną drogą niż radiowa, stosuje się w przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają wówczas odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Przy czym tylko indywidualne powiadomienia, o których wyżej mowa są obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do komunikatów radiowych, a zatem nadrzędne, o czym stanowi § 12 ust. 4 Rozporządzenia.

Tymczasem powódce nie komunikowano dedykowanych, indywidualnych obostrzeń a zatem wystarczającym było poinformowanie jej drogą radiową, dlatego już tylko po nadaniu komunikatów radiowych powódka powinna podporządkować się narzuconym restrykcjom, zgodnie z ustawą.

Ponadto, jak wynika z treści pisma OSD z 30 października 2017 r. (k. 366- 367 akt adm.), wobec jego autonomicznej decyzji, a nie obowiązku uregulowanego prawnie, poinformował on dodatkowo powódkę o konieczności ograniczenia poboru mocy telefonicznie w dniu 11 sierpnia 2015 r. o godz. 14:17 oraz dnia 12 sierpnia 2015 r. o godz. 8:43 i 12:49, na co wskazuje skan połączeń telefonicznych CD- S. (k. 380 akt adm.). Nie ma przy tym znaczenia z kim z powodowej Spółki nawiązano połączenie (powódka twierdzi w odwołaniu, że numer podany przez (...) to numer recepcji Spółki, a nie pracownika firmy (...) jak wynikałoby z dokumentu z k. 380 akt adm.), ponieważ jak stwierdzono powyżej (...) w ogóle nie był zobligowany do przedmiotowego działania. Poza tym istotnym był fakt, że powódka została dodatkowo powiadomiona o wprowadzonych ograniczeniach, natomiast rolą pracowników powódki było przekazanie tej informacji odpowiednim osobom w firmie.

Zaistniała zatem przesłanka do nałożenia na powódkę przez Prezesa URE- jako organ wymieniony w art. 56 ust. 2 p.e.- kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd zważył, iż stosownie do przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Oceniając stopień szkodliwości czynu w świetle art. 115 § 2 kk, wobec braku definicji legalnej tego pojęcia w Prawie energetycznym, Sąd musiał wziąć pod uwagę, że powódka przekraczała granice dopuszczalnego poboru energii w obiekcie przy ul. (...) w S. w ramach dwóch punktów poboru- przyłączy. Do przekroczeń doszło praktycznie na przestrzeni całego okresu, w którym obowiązywały ograniczenia, czyli od 10 do 31 sierpnia 2015 r. Do przekroczeń nie doszło bowiem jedynie w dniach 15, 16, 25 i 30 sierpnia 2015 r. Jeśli chodzi o przyłączy objęte Umową nr (...) z 14 sierpnia 2013 r. z mocą umowną 700 kW, wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy wyniosła w ww. okresie łącznie 48,9476750 MW. Jeśli chodzi o przyłączy objęte Umową nr (...) z 12 kwietnia 2011 r. z mocą umowną 800 kW, wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy wyniosła w dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,5550800 MW. Zatem wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy na obu przyłączach odbiorcy wyniosła łącznie w całym okresie 51,5027550 MW. Zakres tego przekroczenia jest więc znaczny.

Powódka nie stosując się do ograniczeń wprowadzonych ze względu na wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e., dokonując w okresie trudnych warunków zewnętrznych- niskiego stanu wód i upałów mających przełożenie na to bezpieczeństwo- przekroczenia poboru energii w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływała negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Pomimo bowiem, że krajowy system elektroenergetyczny (...) funkcjonował dalej skutkiem działania powódki mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego (...).

Zagrożenie dla pracy (...) jest potęgowane jeśli również inni odbiorcy nie stosują się do ustalonych ograniczeń w poborze energii, dlatego tak ważne jest podporządkowanie poszczególnych odbiorców wprowadzonym restrykcjom. Nie można zatem nie rozpatrywać naruszenia powódki w kontekście niebezpieczeństwa jakie niesie choćby jednostkowe nieznaczne przekroczenie poboru energii przyczyniające się do ogólnego wzrostu przekroczeń wpływających na pracę (...). Wobec więc tego, że nawet nominalnie niewysokie przekroczenie przekłada się na ryzyko doprowadzenia do zakłócenia tak istotnego dla całego kraju systemu, należało uznać, że przekroczenia jakich dopuściła się powódka nie były znikomo szkodliwe, ich stopień szkodliwości jest znaczny.

Powyższe nie oznacza odpowiedzialności zbiorowej, ponieważ powódka odpowiada tylko za przekroczenia, których dopuściła się indywidualnie. Jedynie waga tych przekroczeń jest potęgowana w perspektywie skutków jakie mogą wystąpić w (...) stanowiącym niejako „system naczyń połączonych”, przez co może dojść do tzw. blackout-u, czyli awarii i kompletnego odcięcia energii mającego daleko idące konsekwencje. Implikacje te jednak nie wystąpiły, dlatego nie doszło ostatecznie do wyrządzenia szkód. Tym niemniej waga naruszonego przez powódkę obowiązku jest niezwykle duża, ponieważ od jego spełnienia zależało bezpieczeństwo pracy (...), a przez to bezpieczeństwo energetyczne kraju mające przełożenie na gwarancję dostaw energii do wszystkich odbiorców.

Z powyższych względów Sąd uznał, że stopień szkodliwości czynu nie jest znikomo szkodliwy a wręcz jest znaczny, toteż nie było możliwe odstąpienie od nałożenia na powódkę kary na podstawie przepisu art. 56 ust. 6a p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W kwestii zawinienia trzeba natomiast podnieść, iż profil działalności powódki, która zajmuje się produkcją wyrobów z papieru, tektury i drewna nie wyklucza konieczności podporządkowania się wprowadzanym ograniczeniom poboru energii. Powódka nie jest bowiem podmiotem chronionym przed wprowadzanymi ograniczeniami, jak choćby szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego (§ 6 ust. 1 Rozporządzenia). Będąc zatem zobowiązaną do stosowania się do ograniczeń nie podjęła możliwych działań ostrożnościowo- prewencyjnych, w tym nie ustaliła na przyszłość postępowania, które pozwoliłoby na wdrożenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii adekwatnie do zaordynowanych stopni zasilania.

Podkreślenia wymaga, że uwypuklany przez powódkę fakt zainstalowania na przełomie lutego i marca 2016 r. układu służącego do kontrolowania i pomiarów parametrów sieci energetycznej na terenie zakładu produkcyjnego, w tym analizatorów i serwerów sieciowych (...) celem monitoringu poboru energii elektrycznej, był działaniem spóźnionym, a zatem nie mógł wpłynąć na ocenę wcześniejszych zachowań powódki. Zaznaczyć należy, że z materiału dowodowego wynika, iż powódka w dużej mierze przekraczała 11 stopień zasilania, a więc moc umowną nawet w okresie, w którym nie obowiązywały żadne ograniczenia. Oznacza to, że nie zadbała o ustalenie właściwej, czyli wyższej mocy umownej potrzebnej do realizacji prowadzonej produkcji. Z kolei wobec przekraczania poboru mocy w wyższych stopniach zasilania należało uznać, iż powódka nie zadbała o ustalenie odpowiedniej mocy bezpiecznej w stosownym czasie. W ocenie Sądu świadczy to o braku należytej staranności powódki, która z uwagi na rozmiar i proces produkcji powinna wykazać się dużą zapobiegliwością.

Tym niemniej należało podnieść, iż powódka zareagowała na wprowadzone obostrzenia i dokonała redukcji poboru energii, jednak w niewystarczającym stopniu. Dlatego nie ograniczając odpowiednio poboru energii, tym samym naraziła się na odpowiedzialność ustawową.

Jeśli chodzi o dotychczasowe zachowanie podmiotu Sąd przyjął, iż brak jest danych na temat wcześniejszych naruszeń prawa energetycznego przez powódkę i jej karalności w tym zakresie.

Mając na uwadze limit kary określony treścią art. 56 ust. 3 p.e. Sąd uznał więc, że kara w wysokości 154 508 zł będzie adekwatna do wysokości przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3 000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby (51,5027550 MW x 3 000 zł). Wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1 500 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży energii elektrycznej w okresie 10- 31 sierpnia 2015 roku. Podstawa wymierzenia kary została zaś zawężona wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie powódki do ograniczeń i do stopnia w jakim to niedostosowanie miało miejsce.

W ocenie Sądu zastosowany algorytm jest dopasowany, ponieważ nie tylko prowadzi do ustalenia kary proporcjonalnej do zakresu naruszenia, ale jednocześnie wobec jego wykorzystywania do obliczania kary w każdym przypadku naruszania przez odbiorców ograniczeń w poborze energii służy przejrzystości i zapobiega dysproporcjom.

Zdaniem Sądu wymierzona kara nie jest nadmiernie uciążliwa dla powódki, jest odpowiednia do charakteru popełnionego czynu oraz skutków naruszenia obowiązujących norm. Kara ta nie wpłynie ponadto na pogorszenie kondycji finansowej powódki oraz jej płynności finansowej i pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez powódkę w poprzednim roku podatkowym (2016 r.) przychodu wynoszącego (...)zł. Przychód ten został wyliczony jako suma przychodów powódki z różnych tytułów uwzględnionych w przedstawionym przez powódkę rachunku kalkulacyjnym zysków i strat za rok obrotowy 2016 r. (k. 334 akt adm.), toteż bezpodstawne są jej zarzuty w przedmiocie niewłaściwego oszacowania przychodów.

W ocenie Sądu kara ustalona w tych granicach spełni swoje podstawowe cele w zakresie oddziaływania szczególnego na powódkę, jak również funkcję prewencji ogólnej. Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powódki. Warto w tym miejscu podkreślić, że kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (tak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 2008 r., sygn. akt SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości 154 508 zł, adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia będzie na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje- represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powódka, jako podmiot ukarany będzie stosowała się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powódkę odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania, powódkę należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niej na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.).

Na zakończenie, Sąd pragnie podnieść, że okoliczności dotyczące aktualnej sytuacji finansowej powodowej spółki związanej między innymi z pandemią koronawirusa nie mogły mieć znaczenia dla oceny zasadności nałożenia na powódkę kary pieniężnej określonej w Decyzji, ponieważ Sąd ocenia prawidłowość wydania Decyzji w oparciu o stan faktyczny i prawny będący podstawą do jej wydania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 marca 2014r., III SK 35/13, wyrok SN z dnia 5 marca 2015r., III SK 8/14).. Jednakże okoliczności te mogą mieć znaczenie na etapie postępowania egzekucyjnego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik